

Usnesení

Krajský soud v Hradci Králové projednal v neveřejném zasedání konaném dne 30. června 2025 **stížnost odsouzeného** [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], proti usnesení Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 5. 2. 2025, číslo jednací 0 Nt 2/2024-94, a rozhodl

takto:

Stížnost odsouzeného se podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu **zamítá**.

Odůvodnění

1. Napadeným usnesením okresní soud rozhodl tak, že podle § 283 písm. d) tr. řádu zamítl návrh odsouzeného [REDAKCE] na povolení obnovy řízení ze dne 22. 1. 2024, jímž byla navrhována obnova řízení ve věci Okresního soudu v Hradci Králové sp. zn. 3 T 52/2022.
2. Okresní soud odůvodnil své rozhodnutí takto:
3. Okresnímu soudu v Hradci Králové byl dne 31. 1. 2024 doručen návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení v jeho prospěch. V tomto návrhu uvádí, že z obsahu spisu vyplývá, že soud prvního stupně hodnotil vinu především ze svědeckých výpovědí svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Odsouzený obdržel od třetí osoby v průběhu odvolacího řízení „čestné prohlášení“ ve kterém jsou skutečnosti prokazující možnou nevinu odsouzeného. Tento důkaz ovšem byl Krajským soudem v Hradci Králové odmítnut bez odůvodnění. Odsouzený obdržel dne 31. 10. 2023 prostřednictvím elektronické komunikace protokol z hlavního líčení ve věci Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 30 T 4/2022, kde byl vyslechnut svědek pan [REDAKCE]. Ten během výslechu potvrdil validitu a obsah čestného prohlášení [REDAKCE], tedy společný postup zúčastněných osob, který směřoval k odsouzení odsouzeného. Odsouzený tedy k důkazu navrhl výše uvedené čestné prohlášení, dále protokol z hlavního líčení u Krajského soudu v Ostravě a výslech [REDAKCE]. Veškeré shora navržené důkazy nebyly odsouzenému známy před právní mocí napadeného rozhodnutí, a přitom mohou vyvrátit věrohodnost a pravost důkazů (zejména výslechy svědků), které vedly soud k odsuzujícímu rozsudku.
4. Podle § 278 odst. 1 tr. řádu se obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem, povolí, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.
5. Soud tedy k rozhodnutí o návrhu odsouzeného nařídil veřejné zasedání.
6. Soud provedl důkaz spisem Okresního soudu v Hradci Králové, sp. zn. 3 T 52/2022, přičemž zjistil, že v původním řízení, jehož obnovy (resp. jejího povolení) se odsouzený domáhá, byly dva z navržených důkazů již k dispozici odvolacímu soudu. Jednalo se jednak

33/2025

o čestné prohlášení [REDAKCE], když z protokolu o veřejném zasedání Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 4. 2023 (č. l. 863 – 864 připojeného spisu) vyplývá, že toto bylo stranám předloženo k nahlédnutí (tj. provedeno k důkazu), a jednak výslech [REDAKCE], který byl u výše uvedeného veřejného zasedání jako důkaz zamítnut pro nadbytečnost. V odůvodnění usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 4. 2023, jímž bylo odmítnuto odvolání obžalovaného, tento důkaz není nijak zmíněn. Tyto důkazy tedy nesplňují podmínku důkazů soudu dříve neznámých.

7. S ohledem na absenci odůvodnění zamítnutí důkazu svědeckou výpovědí [REDAKCE] a hodnocení důkazu česným prohlášením téže osoby v původním řízení, se však soud přes výše uvedené rozhodl tyto důkazy provést.
8. Svědek [REDAKCE] u veřejného zasedání uvedl, že odsouzeného poprvé potkal v roce 2016, kdy [REDAKCE] a [REDAKCE] chtěli stavět na jeho pozemcích. Naposledy jej potkal v roce 2021, kdy se byl odsouzený podívat jako veřejnost u soudního jednání před odvolacím soudem, kde figuroval svědek [REDAKCE] v postavení obžalovaného. Čestné prohlášení, které bylo soudu v této věci předloženo, vyhotovil na žádost odsouzeného, který mu telefonoval a ptal se jej, zda si vzpomíná na skutečnosti uvedené v čestném prohlášení. Svědek mu je popsal a odsouzený jej požádal, zda by byl schopen mu toto předat formou čestného prohlášení. Na způsob předání čestného prohlášení si nevzpomíná, mohlo to být e-mailem. Svědek sám byl odsouzen za podvod, kdy odvolací soud rozsudek soudu I. stupně potvrdil. Hlavním strůjcem stíhaného jednání pak byl [REDAKCE], který byl předsedou představenstva společnosti, v níž byl svědek členem představenstva. Svědek potvrdil obsah čestného prohlášení a dále uvedl, že první schůzku s dotýcnými osobami absolvoval někdy v roce 2017 v [REDAKCE] v [REDAKCE], kde si [REDAKCE] stěžoval na potíže týkající se jeho dluhu. Svědek neví, zda již na této první schůzce padlo jméno odsouzeného, nicméně se jednalo o společného obchodního nepřitele [REDAKCE] a [REDAKCE], takže svědkovi na některé z dalších schůzek brzy potom došlo, že se jedná o něj. Další schůzky se odehrávaly v roce 2018. Tam [REDAKCE] své problémy s dluhem dále zmiňoval, ale nic konkrétního se ohledně toho neřešilo. V polovině roku 2019 se svědek účastnil schůzky v restauraci [REDAKCE] ve [REDAKCE], na které byli také [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Řešili problém [REDAKCE], který vymyslel, že by mohla být vystavena nová směnka na řad [REDAKCE]. Svědek se domnívá, že bylo na schůzce uvedeno, že je řeč o pohledávce odsouzeného. Svědek přímo na schůzce nepochopil, co mělo být účelem vystavení nové směnky, ale domyslel si to následně. Domnívá se, že mělo jít o znevěrohodnění původní směnky. Na této schůzce se přítomní bavili i o jiných variantách řešení, ale toto jim přišlo nejlepší. Závěr tam žádný nepadl. Následně začalo insolvenční řízení ohledně spol. [REDAKCE] a.s. a svědek se dalších schůzek neúčastnil. Dále svědek uvedl, že neví, proč [REDAKCE] řešil svou záležitost s [REDAKCE]. [REDAKCE] o sobě prohlašuje, že byl 15 let ve výkonu trestu za vraždu, a je to podivný člověk, co o sobě sám říká, že udělá pro peníze cokoli. [REDAKCE] je asi schopný leccos zařídit, má kontakty. Pokud jde o [REDAKCE], pak je to člověk, s nímž je vedeno insolvenční řízení pro celkový dluh ve výši asi 80 000 000 Kč. Funguje tak, že se vždy objeví ve funkční firmě, a brzy na to je firma v insolvenční. Schůzky dotýcných probíhaly dle svědka každý týden. První schůzku v roce 2017 inicioval asi [REDAKCE], kterému [REDAKCE] řekl, ať přijede. Schůzka v roce 2019 proběhla tak, že [REDAKCE] asi přizval [REDAKCE], aby se pobavili o řešení jeho problému. Čestné prohlášení bylo vyhotoveno 14. 4. 2023, tak jak je datováno. Odsouzený svědka oslovil krátce předtím a prosil jej o rychlost. S formulováním čestného prohlášení svědkovi pomáhal jeho tehdejší

Shodu s popiskem potvrzuje [REDAKCE].

33/2025

advokát, kterého o to požádal. Pokud jde o [REDACTED], tak ten se soudil s odsouzeným o to, že pozemky odsouzeného byly vloženy do jeho obchodní společnosti. Vztah tedy dobrý neměli. Na této konkrétní schůzce toho ale mnoho neřekl, svědek si nepamatuje, zda se do diskuse nějak zapojoval a zda přinášel nějaké nápady.

9. Z čestného prohlášení ze dne 14. 4. 2023 (č. l. 18) pak soud zjistil, že v tomto dokumentu [REDACTED] prohlásil, že v polovině roku 2019 byl přítomen schůzce v restauraci [REDACTED], kde byli přítomni [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED]. Schůzku svolal [REDACTED] za účelem vystavení směnky pro [REDACTED]. [REDACTED] měl údajně problém s tím, že vedl soudní spor s odsouzeným ohledně postoupené směnky, kterou v minulosti vystavil na řad [REDACTED] a kterou [REDACTED] měl předat odsouzenému. [REDACTED] potřeboval domluvit se zmíněnými aktéry případnou ochranu, pokud vystaví novou směnku panu [REDACTED], aby po něm nepožadoval další plnění. Cílem bylo znevěrohodnění původní směnky, kterou předal [REDACTED] odsouzenému již v minulosti. Kontakt se [REDACTED] zajišťoval [REDACTED], který byl dle vlastního sdělení jeho dlouholetý známý. Ústy [REDACTED], kdyby byl odsouzený úspěšný, mohlo by to narušit business mezi [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED].
10. Soud k tomuto vyslechl také odsouzeného, aby ověřil, jakým způsobem probíhala komunikace mezi ním a svědkem [REDACTED]. Odsouzený u veřejného zasedání uvedl, že o sepsání čestného prohlášení svědka [REDACTED] požádal telefonicky někdy dubnu 2023. V roce 2021 mu svědek poprvé poskytl nějaké informace, a to v souvislosti s tím, že se byl odsouzený podívat na jednání soudu v trestní věci [REDACTED], kde [REDACTED] hovořil proti [REDACTED]. [REDACTED] souhlasil se schůzkou s odsouzeným, na které spolu probrali záležitosti, které se týkaly exekuce pozemků odsouzeného do společnosti [REDACTED]. Další věci tenkrát neřešili. Až v roce 2023 v rámci svého trestního řízení nabyl odsouzený dojmu, že je v důkazní nouzi a snažil se sehnat další podporu. Vzpomněl si tedy na [REDACTED] a požádal jej o uvedené čestné prohlášení. Pokud jde o podpisy na směnce, které byly znaleckým posudkem vyhodnoceny jako velmi pravděpodobná falza, tak odsouzený neví, jak nebo proč k tomu došlo. U vystavení směnky nebyl. Když od [REDACTED] koupil pohledávku vůči [REDACTED], tak k předání dokumentů došlo na notářském úřadě na rohu ulice [REDACTED] a [REDACTED] v [REDACTED]. Byli tam kvůli ověření podpisů na smlouvě o postoupení pohledávky a předání uznání dluhu, směnky a možná i kopie občanského průkazu [REDACTED].
11. Z protokolu o hlavním líčení před Krajským soudem v Ostravě ve věci sp. zn. 30 T 4/2022 z 18. 9. 2023 až 20. 9. 2023 (č. l. 2 – 31 spisu) soud zjistil, že [REDACTED] u tohoto hlavního líčení vypověděl, že se se [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED] několikrát sešli „na té [REDACTED]“, kde řešili různé společné věci, i společné nepřátele, což dále neupřesnil s tím, že to nesusouví s projednávanou věcí (tj. s věcí KS v Ostravě).
12. Dle § 283 písm. d) tr. řádu soud návrh na povolení obnovy řízení zamítne, neshledá-li důvody obnovy podle § 278.
13. Okresní soud návrh na povolení obnovy zamítl, neboť neshledal důvody obnovy popsané v § 278 odst. 1 tr. řádu, jehož aplikace připadala v úvahu. I kdyby soud odhlédl od skutečností popsaných pod bodem 4. odůvodnění tohoto usnesení (tedy že dva z odsouzeným „nově“ předložených důkazů již byly k dispozici v původním řízení a nesplňují tak podmínku důkazů soudu dříve neznámých), pak nelze z provedeného dokazování usoudit, že by šlo o důkazy, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině. Všechny tři provedené důkazy, které byly navrženy Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

33/2025

odsouzeným (čestné prohlášení [REDAKCE], jeho svědecká výpověď, protokol o hlavním líčení u Krajského soudu v Ostravě) spolehlivě prokazují pouze to, že se jmenovaní scházeli v restauraci [REDAKCE], kde společně řešili obchodní záležitosti, mj. i záležitosti týkající se společným obchodních nepřátel. Je jistě možné, že na těchto schůzkách mohli řešit i problém [REDAKCE] s odsouzeným. Svědek [REDAKCE] ale nebyl u toho, že by se skutečně vytvořila nová směnka, která by měla nahradit směnku původní. Svědek poněkud upravil své tvrzení obsažené v čestném prohlášení, když u veřejného zasedání uvedl, že nevěděl, co mělo být účelem vystavení nové směnky, to si domyslel následně. Důvěryhodnost čestného prohlášení a svědecké výpovědi [REDAKCE] pak snižuje to, že tyto důkazy byly předloženy až po vyhlášení rozsudku v původním řízení. Pokud odsouzený měl povědomost o tom, že by svědek [REDAKCE] mohl mít důležité informace pro jeho obhajobu, je s podivem, že tak dlouho v řízení váhal s jeho oslovením (trestní stíhání bylo zahájeno v lednu 2022). Proti výpovědi svědka [REDAKCE] pak stojí v původním řízení provedené svědecké výpovědi svědka [REDAKCE] a zejména svědka [REDAKCE], který uváděl, že směnku vystavenou [REDAKCE] odsouzenému nepředal. Za situace, kdy bylo navíc znalecky zjištěno, že podpisy na směnce předložené odsouzeným jsou pravděpodobně falza, nelze si představit, že by výpověď svědka [REDAKCE] (resp. jeho čestné prohlášení), a to i ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve, mohla odůvodnit jiné rozhodnutí o vině či trestu.

14. Proti tomuto usnesení podal odsouzený včas (přímo do protokolu u veřejného zasedání) stížnost, kterou odůvodnil prostřednictvím svého obhájce. Namítl, že předmětné čestné prohlášení [REDAKCE] bylo odvolacímu soudu předloženo těsně před veřejným zasedáním o odvolání odsouzeného proti odsuzujícímu rozsudku, avšak odvolací soud se s tímto důkazem ve svém rozhodnutí vůbec nevypořádal. Je zřejmé, že se jednalo o opomenutý důkaz, který by nejen vyvracel obžalobu na odsouzeného, ale dokonce by potvrzoval jeho obhajobu o „domluvení se“ [REDAKCE] a [REDAKCE] vůči němu a vymyšlení skutkového děje, aby byl odsouzený uznán vinným. Sám Nejvyšší soud konstatoval, že rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové nebylo přesvědčivé. Pokud tedy odvolací soud provedl důkaz přečtením předmětné listiny, avšak z toho ve svém odůvodnění neuvedl ničeho, jedná se o opomenutý důkaz a odsouzený má jedinou možnost se domáhat obnovy řízení.
15. Ve stížnosti odsouzený konstatoval, že nyní soud I. stupně v napadeném usnesení uvedl, že nejen předmětné čestné prohlášení, jakož i dále důkazní prostředek v podobě výslechu svědka [REDAKCE], tak i protokol z hlavního líčení u Krajského soudu v Ostravě, nesplňují podmínku důkazů soudu dříve neznámých. S tímto odsouzený nesouhlasí.
16. Odsouzený především odkazuje na obsah výpovědi svědka [REDAKCE], který v tomto řízení, po vrácení věci stížnostním soudem ve veřejném zasedání především uvedl nové podstatné skutečnosti, které právě vyvrací obžalobu, ale dokonce potvrzují obhajobu odsouzeného. Jedná se především, že skutečně byl přítomen jednání v roce 2019 v restauračním zařízení [REDAKCE] ve [REDAKCE] za účasti [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], kdy se mj. řešila pohledávka odsouzeného, kterou měl na základě postoupení pohledávky od [REDAKCE]. Právě na této schůzce vznikl nápad, že se vyhotoví nová směnka na řád [REDAKCE] a tato směnka se bude vydávat za jedinou a pravou.
17. Je třeba zdůraznit, že v původním řízení byla obhajoba odsouzeného založena na skutečnosti, že původní věřitel [REDAKCE] postoupil na odsouzeného pohledávky z titulu půjčky za dlužníkem

Shodu s propisem potvrzuje [REDAKCE].

33/2025

██████████. V rámci tohoto postoupení na něj převedl veškerá práva a povinnosti s touto pohledávkou spojenými a dle slov odsouzeného, předal i veškerou dokumentaci k této pohledávce. Mezi uvedenou dokumentací byla právě i zajišťovací směnka. Je třeba zdůraznit, že tato zajišťovací směnka byla pouze zajišťovacím instrumentem, a nikoliv titulem k pohledávce. Navíc u jejího vyhotovení, jako případně podpisů na této směnce nebyl odsouzený přítomen.

18. V rámci insolvenčního řízení na svědka ██████████ odsouzený přihlásil předmětnou pohledávku z titulu půjčky, kdy i uvedl, že drží zajišťovací směnku, kterou následně dle výzvy Vrchního soudu v Praze soudu předložil. Již v rámci incidenčního řízení, kdy ██████████ rozporoval samotnou pohledávku, si odsouzený musel být vědom, že ██████████, případně insolvenční správce můžou uplatňovat veškeré možné námitky, mezi kterými nejčastěji bývá i námitka nepravého podpisu na směnce. Je tedy nelogické, aby odsouzený s vědomím a znalostí dalšího postupu soudu sám vědomě předkládal falešnou směnku.
19. Až následně, po uplatnění této pohledávky, ██████████ společně s původním věřitelem ██████████ začali tvrdit, že jedinou a pravou směnku má stále ve svém držení právě ██████████. Přesně počátek tohoto tvrzení právě koresponduje s dobou schůzky v restauraci na ██████████ v roce 2019, kdy vznikl nápad vyhotovit novou směnku a vydávat ji za pravou.
20. Soud I. stupně se velmi detailně, jak i uvedl v odůvodnění napadeného usnesení, zabýval dobou, kdy se odsouzený o této informaci (skutečnosti) mohl poprvé dozvědět. Z výslechu jak svědka ██████████, tak odsouzeného, jednoznačně vyplynulo, že to bylo bezprostředně před vyhotovením předmětného čestného prohlášení (doba cca 3 dny). Tuto konkrétní skutečnost prokazatelně odsouzený neznal. Zde si odsouzený dovoluje uvést odkaz na trestní řád, který jednoznačně ukládá orgánům činným v trestním řízení zjišťovat důkazy v neprospěch, ale i ve prospěch obviněného/obžalovaného a nalézací soud musí prokázat skutkový stav ze všech možných důkazů. Tedy sám odsouzený, v době probíhajícího hlavního líčení obžalovaný, ze své omezené pozice tento důkaz nemohl obstarat a zjistit, navíc jak uvedl, tuto informaci se dozvěděl náhodou z návštěvy jiného soudního řízení a výslechu právě svědka ██████████. Jakmile se o této skutečnosti dozvěděl, ihned tento důkaz navrhl soudu. Bohužel tento návrh byl vznesen teprve den před jednáním odvolacího soudu, kdy si odsouzený dovoluje uvést, že z probíhajícího veřejného zasedání již senát odvolacího soudu o věci měl rozhodnuto a nepřipustil jakoukoliv možnou změnu, lze odkázat právě na odůvodnění odvolacího soudu, kdy tyto návrhy důkazních prostředků zcela absentují.
21. Jak již uváděl odsouzený, těžiště dokazování, a to i s odkazem na konstantní a rozsáhlou judikaturu Nejvyššího soudu a Ústavního soudu leží právě na soudu I. stupně. Je tedy nesporně prokázáno, že v době řízení před soudem I. stupně odsouzený tento důkaz nemohl předložit, neboť neměl ponětí, že může existovat. O existenci tohoto důkazu se dozvěděl až těsně před jednáním odvolacího soudu, který však na toto nereflektoval. Pokud by se přisvědčilo argumentaci uvedené v odůvodnění napadené stížnosti, odsouzený by ztratil jakoukoliv zákonnou možnost se domáhat nápravy právě obnovou řízení. Nyní soud I. stupně měl navíc detail zkoumat, jak právě tento důkaz hodnotil odvolací soud, pokud tvrdí, že byl již předložen a proveden. Navíc odsouzený musí uvést, že pokud by svědci ██████████ s ██████████ vypovídali pravdu a naopak nelhali, tak tato skutečnost by byla orgánům činným v trestním řízení známá a mohla se verifikovat již v přípravném řízení, případně v nalézacím řízení.

Shodu s propisem potvrzuje ██████████.

33/2025

22. Ale právě z výsledku svědka [REDACTED], jakož i z jeho čestného prohlášení a z protokolu hlavního líčení před Krajským soudem v Ostravě je zřejmé, že právě svědci [REDACTED] a [REDACTED] v rámci tohoto trestního řízení vědomě lhali, a to právě za účelem nemožnosti uplatňovat práva plynoucí z pohledávky, kterou měl odsouzený za [REDACTED]. Právě v uvedeném trestním řízení nalézací soud mj. uvedl, že bylo zjištěno, že svědci [REDACTED] a [REDACTED] nepostupovali ve shodě, nikde se dále nescházeli a podstatnou skutečností svědčící o vině odsouzeného je, že [REDACTED] stále drží originál předmětné zajišťovací směnky.
23. Zde soud I. stupně dle odůvodnění dále došel k závěru, že stejně výše uvedené skutečnosti nemohou odůvodnit jiné rozhodnutí, než je to původní. S odkazem na výše uvedené je dle odsouzeného zřejmý právě opak. Pokud by se tedy prokázala obhajoba odsouzeného, že on skutečně dostal veškeré dokumenty spojené s pohledávkou od původního věřitele [REDACTED], včetně právě předmětné směnky, bylo by zřejmé, že nemohl mít žádné povědomí o falsu této zajišťovací směnky. Navíc zde odsouzený musí opakovat případnou nelogičnost dalšího držení zrovna zajišťovací směnky na dlužníka, pokud by předal veškeré podstatné dokumenty. Jak je uvedeno, jedná se toliko pouze o zajišťovací směnku, nejedná se o kauzální směnku.
24. Dle odsouzeného bylo tedy prokázáno, že právě [REDACTED] již v roce 2019 společně s dalšími osobami vymyslel způsob, jak se vyhnout placení předmětné pohledávky odsouzenému a to za pomoci právě [REDACTED], který následně začal s [REDACTED] spolupracovat, ač v trestním řízení společně tvrdili opak a jednoznačně lhali a to právě vyhotovením nové směnky, kterou budou vydávat z původní. Je nepochybné, že tato skutečnost má zásadní vliv na subjektivní stránku odsouzeného a bylo by zřejmé, že nejednal v úmyslu přímém či nepřímém, což by bylo důvodem ke zproštění v dané věci.
25. Ve spojení právě s protokolem z hlavního líčení ve věci Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 30 T 4/2022 je na místě povolit obnovu řízení, neboť vzhledem opomenutému důkazu se jedná o nové důkazy (nebyly nijak odůvodněny) a můžou svým obsahem změnit původní rozhodnutí soudu o vině odsouzeného, neboť by mohlo být prokázáno, že poškozený [REDACTED] a svědek [REDACTED] jednali účelově a po vzájemné domluvě poškodit odsouzeného [REDACTED] a tedy by předmětný skutek nebyl prokázán, že se tak stal. Odsouzený závěrem navrhl, aby krajský soud napadené usnesení zrušil a rozhodl o povolení obnovy předmětného řízení, příp. aby věc vrátil soudu I. stupně.
26. Krajský soud přezkoumal z podnětu podané stížnosti podle § 147 odst. 1 tr. řádu napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům:
27. Podle § 278 odst. 1 tr. řádu se povolí obnova řízení, které skončilo pravomocným rozsudkem nebo trestním příkazem, vyjdou-li najevo skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými již dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině nebo o přiznaném nároku poškozeného na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo k poměrům pachatele nebo uložený druh trestu by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu.
28. Obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem, znamenajícím průlom do nezměnitelnosti a závaznosti rozhodnutí vydaných v trestním řízení. Jeho účelem je odstranit Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

33/2025

nedostatky ve skutkových zjištěních pravomocného rozsudku v případech, kdy tyto vyšly najevo až po právní moci původního rozhodnutí. Soud musí v této souvislosti vždy zkoumat, zda nové skutečnosti či důkazy jsou způsobilé samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy dříve známými odůvodnit jiné než původní pravomocné rozhodnutí o vině, příp. trestu a náhradě škody. Je třeba připomenout, že soud nemůže nekriticky převzít nově tvrzené skutečnosti či důkazy bez jejich zhodnocení ve vztahu ke skutečnostem a důkazům, z nichž vyvstalo původní skutkové zjištění. Ne každá nová skutečnost či důkaz jsou totiž způsobilé vyvolat následky předvídané v § 278 tr. řádu.

29. Ze spisu vyplývá, že rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 7. 2. 2023, č. j. 3 T 52/2022 - 839, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 4. 2023, č. j. 11 To 70/2023, byl odsouzený [REDAKCE] uznán vinným zločinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku dle § 234 odst. 3, alinea druhá tr. zákoníku a zločinem maření spravedlnosti podle § 347a odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, dílem dokonaným, dílem ukončeným ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku, dílem dokonaným, dílem ukončeným ve stadiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a odsouzen podle § 234 odst. 3, alinea druhá tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání tří let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let a šesti měsíců. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2,3 tr. zákoníku byl odsouzený odsouzen též k peněžitému trestu ve výměře padesáti denních sazeb po 1 000 Kč (celkem 50 000 Kč).
30. Trestná činnost odsouzeného spočívala v tom, že v blíže nezjištěném období od 22. 1. 2020, nejpozději však dne 27. 1. 2020, poté, co mu byla zaměstnancem společnosti [REDAKCE] advokátní kancelář, s.r.o. tlumočena procesní výzva předsedy senátu vyřčená při soudním jednání vedeném u Vrchního soudu v Praze pod sp. zn. 3 VSPH 1214/2019, zanesená do protokolu o jednání ze dne 22. 1. 2020, týkající se povinnosti [REDAKCE] coby navrhovatele insolvenčního řízení doložit Vrchnímu soudu existenci listiny označené jako „směnka cizí bez protestu” s datem vystavení 8. 10. 2014, na jejíž zajišťovací účinky k pohledávce za dlužníkem [REDAKCE], narozený [REDAKCE] v [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE], odkázal ve svém návrhu na zahájení insolvenčního řízení spolu s přihlášením pohledávek, podaném dne 14. 2. 2017 u Krajského soudu v Hradci Králové, sp. zn. [REDAKCE], přičemž z požadavku vzneseného předsedou senátu na jednání konaném dne 22. 1. 2020 před Vrchním soudem v Praze pro [REDAKCE] plynulo to, že k prokázání své aktivní legitimace v insolvenčním řízení má za „povinnost uložit jím tvrzenou listinu označenou jako „směnka cizí bez protestu” do úschovy Krajského soudu v Hradci Králové ke sp. zn. [REDAKCE], načež [REDAKCE] [REDAKCE] předmětnou listinu, jež měla být dle textu na ni uvedeném s připojeným podpisem [REDAKCE] na rubové straně [REDAKCE] indosována ke dni 12. 8. 2016, doručil dne 27. 1. 2020 do AK [REDAKCE] za účelem jejího následného uložení do soudní úschovy, kdy tato listina byla dne 28. 1. 2020 doručena pracovníky pobočky AK [REDAKCE] v [REDAKCE] Krajskému soudu v Hradci Králové, přičemž bylo ve vztahu k této listině [REDAKCE] po celou dobu známo, že listina není pravým cenným papírem, k jehož indosaci mělo dojít dne 12. 8. 2016, neboť ke dni 12. 8. 2016 sice [REDAKCE] získal na základě smlouvy o postoupení pohledávky uzavřené s [REDAKCE] pohledávku za [REDAKCE] ve výši 1 800 000 Kč, nicméně Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

33/2025

- originál směnky vystavené [REDAKCE] dne 28. 1. 2014, zajišťující tuto pohledávku, [REDAKCE] od postupitele [REDAKCE] s ohledem na dosud neuhrazenou úplatu ve výši 200 000 Kč za postoupení pohledávky nepřevzal a k její indosaci vůbec nedošlo, důsledkem čehož měl [REDAKCE] v úmyslu získat v rámci insolvenčního řízení majetkový prospěch ve výši nejméně 1 800 000 Kč.
31. Usnesením Nejvyššího soudu ze dne 16. 11. 2023, č. j. 3 Tdo 647/2023-940, bylo o dovolání obviněného [REDAKCE] rozhodnuto tak, že bylo podle § 265i odst. 1 písm. e) tr. řádu odmítnuto.
32. Pokud jde o řízení předcházející napadenému usnesení ze dne 5. 2. 2025, bylo zjištěno, že odsouzený si po právní moci odsuzujícího rozhodnutí podal dne 1. 2. 2024 Okresnímu soudu v Hradci Králové návrh na povolení obnovy řízení ve shora uvedené trestní věci. Jako důvod obnovy řízení uvedl, že z obsahu spisu vyplývá, že soud prvního stupně hodnotil vinu především ze svědeckých výpovědí svědků [REDAKCE] a [REDAKCE]. Odsouzený obdržel od třetí osoby v průběhu odvolacího řízení „čestné prohlášení“ ve kterém jsou skutečnosti prokazující možnou nevinu odsouzeného. Tento důkaz ovšem byl Krajským soudem v Hradci Králové odmítnut bez odůvodnění. Odsouzený obdržel dne 31. 10. 2023 prostřednictvím elektronické komunikace protokol z hlavního líčení ve věci Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 30 T 4/2022, kde byl vyslechnut svědek pan [REDAKCE]. Ten během výslechu potvrdil validitu a obsah čestného prohlášení [REDAKCE], tedy společný postup zúčastněných osob, který směřoval k odsouzení odsouzeného. Odsouzený tedy k důkazu navrhl výše uvedené čestné prohlášení, dále protokol z hlavního líčení u Krajského soudu v Ostravě a výslech [REDAKCE]. Veškeré shora navržené důkazy nebyly odsouzenému známy před právní mocí napadeného rozhodnutí, a přitom mohou vyvrátit věrohodnost a pravost důkazů (zejména výslechy svědků), které vedly soud k odsuzujícímu rozsudku.
33. Okresní soud v Hradci Králové ve veřejném zasedání dne 8. 4. 2024 projednal návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení. Veřejné zasedání bylo konáno za účasti odsouzeným zvoleného obhájce [REDAKCE]. Během veřejného zasedání byly podle § 213 odst. 1 tr. řádu ve spojení s § 235 odst. 2 tr. řádu stranám předkládány k nahlédnutí tyto listiny: protokol z hlavního líčení před Krajským soudem Ostrava z 18. 9. 2023 - 20. 9. 2023, sp. zn. 30 T 4/2022 č.l. 2-31, čestné prohlášení z 14. 4. 2023 na č.l. 18, obžaloba Krajského státního zastupitelství Ostrava sp. zn. 4 KZV 13/2021 č.l. 21-77 a spis sp. zn. 3 T 52/2022. Odsouzený nenavrhl přečtení žádné z předložených listin a návrh na provedení výslechu [REDAKCE] byl zamítnut pro nadbytečnost. Po závěrečných návrzích bylo vyhlášeno dne 8. 4. 2024 pod č.j. 0 Nt 2/2024-64 usnesení, jímž byl podle § 283 písm. d) tr. řádu návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení podle § 283 písm. d) tr. řádu zamítnut.
34. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 8. 2024, č. j. 12 To 65/2024-77, bylo z podnětu stížnosti odsouzeného citované usnesení podle § 149 odst. 1 písm. b) tr. řádu zrušeno a okresnímu soudu bylo uloženo, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Okresnímu soudu byl zejména vytknuto, že rozhodoval samosoudcem, ač měl rozhodovat v senátě.
35. Okresní soud ve veřejném zasedání dne 5. 2. 2025 odstranil vytýkaná pochybení a v senátě rozhodl napadeným usnesením. V průběhu veřejného zasedání byl zrekapitulován dosavadní průběh řízení, byl vyslechnut svědek [REDAKCE], podle § 213 odst. 1 tr. řádu byl Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

33/2025

stranám předložen k nahlédnutí spis Okresního soudu v Hradci Králové sp. zn. 0 Nt 2/2024 – protokol z hlavního líčení před Krajským soudem Ostrava z 18. 9. 2023 až 20. 9. 2023 na č.l. 2-31, čestné prohlášení na č.l. 18, obžaloba Krajského státního zastupitelství Ostrava č.l. 21-77 a spis Okresního soudu v Hradci Králové zn. 3 T 52/2022.

36. Dále byl vyslechnut odsouzený a po závěrečných návrzích bylo vyhlášeno napadené usnesení. V napadeném usnesení okresní soud věcně správně vyložil, že podmínky pro povolení obnovy řízení ve smyslu § 278 odst. 1 tr. řádu v daném případě splněny nejsou. S argumentací okresního soudu se krajský soud mohl ztotožnit.
37. Lze konstatovat, že návrh na povolení obnovy řízení podaný odsouzeným je pokračováním jeho obhajoby, kterou uplatňoval již v původním řízení a se kterou se důsledně vypořádaly ve svých rozhodnutích Okresní soud v Hradci Králové (v rozsudku ze dne 7. 2. 2023, č. j. 3 T 52/2022-839), Krajský soud v Hradci Králové (v usnesení ze dne 18. 4. 2023, č. j. 11 To 70/2023-866) a Nejvyšší soud (v usnesení ze dne 16. 11. 2023, č. j. 3 Tdo 647/2023-940).
38. Z trestního spisu a důkazů v něm shromážděných vyplývá, že v původním řízení nedošlo k žádným procesním pochybením a že soudy dospěly ke správným skutkovým zjištěním a právním závěrům. Soudy se ve svých rozhodnutích dostatečně a v souladu se zákonnými požadavky vypořádaly se všemi skutkovými okolnostmi a důkazy hodnotily způsobem odpovídajícím § 2 odst. 6 tr. řádu. Z provedených důkazů bylo nepochybně prokázáno, že odsouzený popsáním jednáním naplnil po objektivní a subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkových podstat shora uvedených trestných činů. Ze spáchání uvedených trestných činů je odsouzený usvědčován samotnou směnkou, kdy ve spisovém materiálu je založena kopie originální směnky na č.l. 266 (tiskopis, předtištěný dokument ze dne 28. 1. 2014), i kopie zfalšované směnky na č.l. 265, kdy jde o vytištěný text na papíru formátu A4 ze dne 8. 10. 2014. Je evidentní, že nejenom podpisy, ale již samotným formátem směnky, se tyto od sebe liší, kdy neodpovídá ani datum vystavení takové směnky. Vína byla prokazována i znaleckým posudkem z oboru kriminalistiky, odvětví zkoumání ručního písma, z jehož závěrů vyplynulo, že sporný podpis mající znít na jméno [REDAKCE] na listině „Směnka cizí bez protestu“, sepsané v [REDAKCE] dne 8. 10. 2014 na částku 2 000 000 Kč pravděpodobně není pravým podpisem poškozené osoby [REDAKCE]. Pravděpodobně se jedná o padělek. Sporný podpis na rubové straně předmětné listiny „Směnka cizí bez protestu“ znějící na jméno [REDAKCE] není s vysokou pravděpodobností pravým podpisem poškozené osoby [REDAKCE]. S vysokou pravděpodobností se jedná o padělek.
39. V původním řízení bylo prokázáno, že se shora uvedeného trestného jednání dopustil právě odsouzený, když tento sice tvrdil, že směnku převzal u notáře, avšak toto své tvrzení neprokázal, kdy naopak bylo svědky [REDAKCE] a [REDAKCE] jasně prokázáno, že originál směnky nebyl odsouzenému nikdy předán, a že tento je stále v držení svědka [REDAKCE]. Mj. bylo prokázáno, že odsouzený za postoupení pohledávky nikdy nezaplatil, takže se jeví i nelogické, aby za této situace svědek [REDAKCE] pohledávku (originál směnku) odsouzenému postupoval a předal do jeho držení, kdy směnka originální se jednoznačně lišila od směnky falešné, kdy navíc k předložení směnky v rámci insolvenčního řízení došlo odsouzeným až po opakovaných výzvách soudu za účelem jeho prokázání tzv. aktivní legitimace jakožto věřitele v insolvenčním řízení vedeném proti osobě [REDAKCE]. Soud vycházel z důkazů listinných obsažených ve spisovém materiálu i ze svědeckých výpovědí, kdy zejména svědci Shodu s propisem potvrzuje [REDAKCE].

33/2025

██████████ a ██████████ byli ve svých výpovědích od přípravného řízení konzistentní, nijak zásadně nevybočující.

40. Ve shora uvedeném usnesení Nejvyššího soudu bylo konstatováno, že usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. 4. 2023, sp. zn. 11 To 70/2023 je ve spojení s rozsudkem nalézacího soudu zcela dostačující, neboť jím bylo reagováno na námitky obviněného uplatněné v řádném opravném prostředku. Dle ustálené praxe Ústavního soudu, vyjádřené např. v rozhodnutí Ústavního soudu ve věci sp. zn. II. ÚS 1153/16, je mj. uvedeno, že „soudům adresovaný závazek plynoucí z práva na spravedlivý proces (čl. 6 odst. 1 Úmluvy) promítnutý do podmínek kladených na odůvodnění rozhodnutí, nemůže být chápán tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument. Odvolací soud se při zamítnutí odvolání může omezit i na převzetí odůvodnění nižšího soudu (srov. rozsudek ESLP ve věci ██████████ proti ██████████ ze dne 19. 12. 1997, č. 20772/92, odst. 59 – 60).“ V rozporu s tím tedy není, jestliže Krajský soud v Hradci Králové na odvolací námitky obviněného reagoval odkazem na řádně odůvodněné závěry soudu prvního stupně, v rámci nichž je také patřičně reagováno na výhrady obviněného. Byť je tedy součástí práva na spravedlivý proces požadavek na dostatečné odůvodnění rozhodnutí soudů, nelze tento požadavek interpretovat v podobě povinnosti soudu uvést ve svém rozhodnutí detailní odpověď na každý argument obviněného (srov. usnesení Ústavního soudu ve věci sp. zn. IV. ÚS 415/11).
41. Odsouzený se v řízení o povolení obnovy shora uvedeného trestního řízení snaží zvrátit výrok o vině a závěry shora uvedených rozhodnutí okresního, krajského i Nejvyššího soudu. Krajský soud se přiklonil k argumentaci okresního soudu, že všechny tři provedené důkazy, které byly navrženy odsouzeným (čestné prohlášení ██████████, jeho svědecká výpověď, protokol o hlavním líčení u Krajského soudu v Ostravě) spolehlivě prokazují pouze to, že se jmenovaní scházeli v restauraci ██████████, kde společně řešili obchodní záležitosti, mj. i záležitosti týkající se společným obchodních nepřátel. Je jistě možné, že na těchto schůzkách mohli řešit i problém ██████████ s odsouzeným. Svědek ██████████ ale nebyl u toho, že by se skutečně vytvořila nová směnka, která by měla nahradit směnku původní. Svědek poněkud upravil své tvrzení obsažené v čestném prohlášení, když u veřejného zasedání uvedl, že nevěděl, co mělo být účelem vystavení nové směnky, to si domyslel následně. Důvěryhodnost čestného prohlášení a svědecké výpovědi ██████████ pak snižuje to, že tyto důkazy byly předloženy až po vyhlášení rozsudku v původním řízení. Pokud odsouzený měl povědomost o tom, že by svědek ██████████ mohl mít důležité informace pro jeho obhajobu, je s podivem, že tak dlouho v řízení váhal s jeho oslovením (trestní stíhání bylo zahájeno v lednu 2022). Proti výpovědi svědka ██████████ pak stojí v původním řízení provedené svědecké výpovědi svědka ██████████ a zejména svědka ██████████, který uváděl, že směnku vystavenou ██████████ odsouzenému nepředal. Za situace, kdy bylo navíc znalecky zjištěno, že podpisy na směnce předložené odsouzeným jsou pravděpodobná falza, nelze si představit, že by výpověď svědka ██████████ (resp. jeho čestné prohlášení), a to i ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve, mohla odůvodnit jiné rozhodnutí o vině či trestu. Verze odsouzeného, že nemohl mít žádné povědomí o falsu zajišťovací směnky, že ██████████ již v roce 2019 společně s dalšími osobami vymyslel způsob, jak se vyhnout placení předmětné pohledávky odsouzenému, a to za pomoci ██████████, že ██████████ a ██████████ v trestním řízení lhali apod., nebyla potvrzena.

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

33/2025

42. Krajský soud se ztotožnil se závěrem okresního soudu, že odsouzeným předložené důkazy původní závěry soudů o vině odsouzeného nezpochybily. Z provedeného dokazování vyplynulo, že odsouzený soudu nepředložil žádnou skutečnost ve smyslu § 278 odst. 1 tr. řádu. V původním řízení bylo správně rozhodnuto o vině a trestu u odsouzeného. V rámci řízení o návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení provedl okresní soud dostatečné dokazování a provádění dalšího dokazování není nutné.
43. Vzhledem k tomu, že nebyly shledány důvody obnovy podle § 278 odst. 1 tr. řádu (vztahující se k výrokům o vině a trestu), okresní soud správně podaný návrh podle § 283 písm. d) tr. řádu zamítl. Skutečnosti a důkazy uváděné odsouzeným nejsou skutečnostmi a důkazy soudu dříve neznámými, které by mohly samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými již dříve odůvodnit jiné rozhodnutí o vině a trestu.
44. Jelikož je napadené usnesení správné a v souladu se zákonem, přičemž stížnostním námitkám nelze přisvědčit, musel krajský soud podanou stížnost jako nedůvodnou podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Hradec Králové 30. června 2025

JUDr. Oldřich Rejfek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted].